

IPA LIMBURG-ZUID

IPA NEDERLAND

International Police Association

KRONIEK

Jaargang 66 - nummer 269 - oktober 2025

COLOFON

IN DEZE UITGAVE

- 03 Colofon / Inhoud
- 04 Bestuur
- 05 Nieuwe leden
- 07 Woord vooraf
- 08 Mededelingen
- 08 IPA Nederland
- 09 Jeu de Boules 2025
- 09 Barbecue Limburg-Noord
- 11 Notulen bestuursvergadering
- 15 Tuin der bezinning
- 16 Bert vertelt
- 19 Euregioactiviteiten 2025
- 21 Reisverslag IPA busreis 2025
- 28 Spiegelvijver Apeldoorn
- 30 Museumreisverslag Brugge
- 31 Politieverhalen Jo Kaiser
- 33 Aanmelden als nieuw lid
- 34 Frans in memoriam

CONTRIBUTIE

Voor het jaar 2025 is de contributie vastgesteld op € 32,50.

De contributie zal door het landelijke bestuur centraal worden geïnd. Indien u nog niet automatisch betaalt, wacht dan met het overmaken van de contributie totdat U een factuur krijgt van het Landelijk Bestuur. Daar staan alle gegevens op vermeld.
IBAN: NL69RABO 0365237957
t.n.v. IPA-Nederland.

Voor overige betalingen, zoals bij deelname aan activiteiten, maak dan het afgesproken bedrag over aan IPA District Limburg-Zuid, Rabobank Kerkrade, Ibanummer: NL 15 Rabo 0149 2973 35
BIC: RABONL2U t.n.v. IPA District Limburg-Zuid te Kerkrade.

ADRESWIJZIGINGEN EN ANDERE MUTATIES

Correspondentie adres:
IPA t.a.v. Jac Couvée, Nijmegenstraat 10, 6415 BK Heerlen.
E-mail: [limburg-zuid@ipa-nederland.nl](mailto: limburg-zuid@ipa-nederland.nl)

UITGAVE

Verschijnt 6 x per jaar
66ste jaargang no 5
oktober/november 2025 editie 269
Eind november 2025 is de sluiting voor de kopij van Kroniek 270.

REDACTIE

Sjef Moonen
Jac Couvée
Ger Rietveld
Jolanda Mouchart

UITGEVER

P.C.V. vof | T. 045 - 572 95 81
www.pc-vlek.com

VORMGEVING

Otto Esselink
in nauwe samenwerking
met uitgeverij P.C.V. vof

FOTO COVER

Politieboot controleert het water van de Maas

PC Vlek
www.pc-vlek.com

Gehele of gedeeltelijke overname van de inhoud zonder toestemming van het bestuur van het IPA-District Limburg-Zuid is niet toegestaan, uitgezonderd ten behoeve van publicatie in IPA-organen, maar dan uiteraard met bronvermelding. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden kopij al dan niet te plaatsen of in te korten. Advertenties onder verantwoordelijkheid van de uitgever. Aan publicaties in de kroniek kunnen geen rechten worden ontleend.

VACANT

JAC COUVÉE
WAARNEMEND VOORZITTER/
REDACTIE

IPA, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.

T 06 46 35 03 06

E [limburg-zuid@IPA-Nederland.nl](mailto: limburg-zuid@IPA-Nederland.nl)

GER RIETVELD
PENNINGMEESTER

IPA, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.

T 06 18 17 26 55

E [pm-limburg-zuid@ipa-nederland.nl](mailto: pm-limburg-zuid@ipa-nederland.nl)

JAC COUVÉE
SECRETARIS/LEDENSECRETARIS/
REDACTIE

IPA, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.

T 06 46 35 03 06

E [limburg-zuid@IPA-Nederland.nl](mailto: limburg-zuid@IPA-Nederland.nl)

LÉON DODEMONT
BESTUURSLID /
PORTEFEUILLE REIZEN

IPA, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.

T 06 54 62 77 94

E [evenementen-limburg-zuid@IPA-Nederland.nl](mailto: evenementen-limburg-zuid@IPA-Nederland.nl)

EVERT RICHTER
BESTUURSLID /
CONTACTSECRETARIS

IPA, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.

T 06 29 58 55 40

E [contact-limburg-zuid@IPA-Nederland.nl](mailto: contact-limburg-zuid@IPA-Nederland.nl)

SJEF MOONEN
BESTUURSLID/
CONTACTPERSOON SENIOREN/REDACTIE

IPA, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.

T 06 46 08 53 94

E [best1-limburg-zuid@IPA-Nederland.nl](mailto: best1-limburg-zuid@IPA-Nederland.nl)

MARINA SCHILLINGS
BESTUURSLID/
ONDERSTEUNER SECRETARIAAT

Ipa, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.

T 06 42 71 82 19

E [best2-limburg-zuid@](mailto:best2-limburg-zuid@ipa-nederland.nl)

IPA-Nederland.nl

JOS HARDY
BESTUURSLID/
SOCIALE MEDIA

Ipa, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.

E jos_sipers@hotmail.com

JOLANDA MOUCHART
BESTUURSONDERSTEUNER

Ipa, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.

LIMBURG ZUID BESTUUR

WELKOM ONZE NIEUWE LEDEN:

Roy de Boer
Marc Scheeren
Sharon Vroemen
Germaine Vaessen
Sid Thönissen
Tim Sormani
Romano Ringma
Niels Paulussen
Ester Sikkinga

Job Leunissen
Jonne Hoevels
Yves Hendriks
Alex Dijkstra
Martijn Dekker
Julia Daemen
Amber Brands
Bas Boersma

Wij zijn blij en trots jullie deze vrienden als nieuw lid van IPA Limburg-Zuid te mogen voorstellen. Jullie weten, vriendschap staat in de top van ons vaandel.

Op deze manier willen wij hen hartelijk begroeten in de hoop hen en hun eventuele partner bij een van onze vele activiteiten de hand te mogen drukken. Hartelijk welkom. Wij wensen jullie veel plezier bij onze vriendenclub IPA-District Limburg-Zuid.

WOORD VOORAF IPA LIMBURG-ZUID

Het is weer voorbij, die mooie zomer...

Dat kan je misschien denken, zeker nu recent Gerard Cox is overleden, maar dat doet de herfst echt te kort. De natuur kleurt prachtig en met de lagere temperaturen kan je weer actief zijn buiten. Met de koelere en donkerdere avonden slaap je beter en je raakt niet meer oververhit als je in je volledige uitrusting op straat moet werken. Nu is de tijd om heerlijke wandelingen te maken in het bos. Misschien kom je wel vliegenzwammen tegen (die rode paddenstoelen met witte stippen) of ga je samen kastanjes, eikels of beukennoten verzamelen.

In deze kroniek kijken we terug op een zomer en nazomer waarin we veel beleefd en gereisd hebben. Zo lezen we een uitgebreid verslag van Léon en Marina van de zeer geslaagde IPA-reis naar Heidelberg en kijken we naar de foto's die Jolanda hiervan heeft gemaakt. Ger neemt ons mee op een treinreis naar het romantische Brugge. Ook kijken we terug op het gezellige jeu-de-boules met Marina en Jolanda. Bert vertelt weer een verhaal met een grappige twist en Jo Kaiser neemt ons weer mee naar een tijd dat politiewerk totaal anders was dan nu. Frans Mouchart sluit onze kroniek weer af met een pakkend gezicht.

We kijken in deze kroniek uiteraard ook vooruit. Zo is het alweer bijna tijd voor onze jaarlijkse mosselavond ter ere van de oprichting van ons IPA-district. Ook organiseren Jolanda en Marina een najaarsworkshop op 28 november. Het bestuur zoekt ook nieuwe bestuursleden. Ben je geïnteresseerd? Kom dan op de lijn bij Jac Couvé.

GerR

IPA MEDEDELINGEN

COINS - GOED NIEUWS!

Ook IPA Limburg Zuid heeft nu zijn eigen challenge coin!

Voor wie ze nog niet kent: challenge coins zijn mooie verzamelmunten die wereldwijd staan voor verbondenheid, trots en kameraadschap. Ze worden vaak uitgewisseld en hebben daardoor altijd een bijzonder verhaal. En nu hebben wij er dus ook eentje om trots op te zijn!

Onze coins kosten € 12,50 (excl. verzendkosten) en zijn een must-have voor iedere IPA'er en verzamelaar.

En alsof dat nog niet feestelijk genoeg was... ons bestuurslid Marina heeft speciaal een heerlijke taart laten maken met de coin afgebeeld erop!

Interesse in een coin? Stuur ons een mailtje via: limburg-zuid@ipa-nederland.nl

Bij het verschijnen van de Kroniek worden de coins ook aangeboden via de webshop van IPA Nederland. Je komt op de webshop door in te loggen bij IPA Nederland.

FORELVISSEN 2026

De afgelopen 2 jaar werd het forelvisseren gehouden in Reuver. Met Limburg-Noord/Zuid en Gerard en Suzanne Vlek (organisatoren) werd besloten dat we het volgend jaar weer een andere vijver zullen bezoeken.

Men is op zoek gegaan naar een nieuwe locatie en die is gevonden. Op zaterdag 9 mei van 13.00 tot 18.00 uur zal het forelvisseren plaatsvinden bij de forelvijver De Geulhof in Mechelen. Neem alvast een kijkje bij deze schitterende locatie op www.geulhof.nl

---

REIZEN NAAR HET BUITENLAND 2 - TRAVELFORMULIER

Als je als IPA lid naar het buitenland gaat en daar een politiekorps wil bezoeken is het dringend aan te bevelen om ruim van tevoren hiervoor het zogenaamde travelformulier in te vullen. Dit formulier kun je vinden op onze website met de toelichting hoe je dit moet invullen en insturen. Onze travelofficer Sander Hendriks zorgt er voor dat het formulier bij de IPA terecht komt in het te bezoeken land. Men weet daar dan zeker dat je lid bent van de IPA. Het komt nog regelmatig voor dat leden "op goed geluk" een politiebureau in het buitenland bezoeken. Soms gaat dat goed maar het gaat ook wel eens niet goed en twijfelt men in het buitenland of men wel met een IPA lid te doen heeft. Het komt ook voor dat iemand met een oud IPA shirtje aan zich uitgeeft voor IPA lid terwijl hij of zij dat niet (meer) is.

Daarom het dringende advies: maak gebruik van het travelformulier!!

JEU DE BOULES TOERNOOI 2025

Zowel onderling als in teamverband ontstond een sportieve strijd.

Marina had samen met Jolanda gezorgd voor mooie prijzen voor de 5 spelers met het hoogste aantal punten. Zelf bakten beide dames er maar weinig van: ze gingen waarschijnlijk voor de troostprijs. Helaas lukte zelfs dat niet.

Ondertussen werden er allerlei heerlijke hapjes geserveerd, gemaakt door Wim, goede vriend en "oude" buur van Marina. Deze beste man zorgde later op de dag ook voor een goed verzorgde barbecue.

Tegen half 9 waren de laatste ballen gegooid en was het tijd voor de prijsuitreiking.

Op woensdag 3 september was het weer tijd voor ons jaarlijks jeu de boules-toernooi en werden wij gastvrij ontvangen bij Marina in Eijsden.

Na de koffie, thee, lekkere vlaai en welkomstwoord was het tijd om de indeling te maken.

Er werd eerlijk geloot met briefjes zodat we 5 teams van 3 spelers hadden.

Met een voldaan gevoel kijken we terug op een zeer gezellig en geslaagd jeu de boules toernooi.

WINNAARS

1 Hein 2 Monique 3 Aggie / Jan 5 Antoinette
De troostprijs ging naar Henk

Jolanda/Marina

B.B.Q LIMBURG-NOORD 29/08/2025

Op vrijdag 29 augustus waren wij als afvaardiging van het bestuur en de afdeling Limburg Zuid te gast bij de B.B.Q. die Limburg Noord organiseerde. Het betrof Marina, Jolanda en Monique met ondergetekende.

Het was een gezellige Internationaal goed bezochte en uitstekend verzorgde B.B.Q. Wij werden in de kantine van S.V. Venray begroet door de bestuursleden Erik en Jan. Verder konden wij begroeten afvaardigingen van Mönchen Gladbach, Heinsberg en Belgisch Limburg. Het vlees dat geleverd was door een plaatselijke slager, werd op

vakkundige wijze gebraden en er waren diverse heerlijke salades en brood. Een gedeelte zou zich de volgende dag weer treffen op het "Schützenfest" in Aken. Daar konden wij helaas niet aan deelnemen omdat er al iets anders op de agenda stond. Zoals al boven gezegd een gezellige avond, waar we weer even gezellig konden bijkletsen en zeer zeker, ook gezien het aantal aanwezigen, voor herhalen vatbaar is.

Opmerking: deze activiteiten van onze Euregio-partners staan open voor alle IPA leden, dus niet alleen bestuursleden. Ga eens naar zo'n activiteit en ontmoet hier IPA leden uit Nederland én Duitsland en België.

Namens het bestuur van Limburg Zuid,
Sjef Moonen

(CONCEPT) NOTULEN BESTUURSVERGADERING

Aanwezig

Sjef Moonen, Ger Rietveld, Jos Hardy, Léon Dodemont, Jac Couvée. Evert Richter, Jolanda Mouchart, Marina Schillings.

1. OPENING

Om 19.15 uur wordt de vergadering door Jac geopend.

2. VASTSTELLEN AGENDA

Er wordt een agendapunt toegevoegd 4A "coins".

3. MEDEDELINGEN

• Voorzitter:

- Op 10 september is er een kort overleg geweest met Limburg-Noord (Jan, Erik, Jolanda, Jac en Sjef). Limburg-Noord vroeg waarom wij een coin hebben laten maken van Limburg-Zuid. Omdat hier vraag naar was en omdat wij een coin met een eigen identiteit willen hebben.

■ Limburg-Noord wilde tevens weten waarom er niemand van Limburg-Zuid bij het forelvisen in Reuver aanwezig was. De afgelopen 2 jaar werd het forelvisen gehouden in Reuver. Met Limburg-Noord/Zuid en Gerard en Suzanne Vlek (organisatoren) werd besloten dat we het volgend jaar weer een andere vijver zullen bezoeken.

■ Er zal contact op worden genomen met Gerard welke mogelijkheden er zijn:

- Neeritter (dit was geen succes)
- Neeroeteren (mooie locatie, maar geen groepsmogelijkheden)
- Mechelen (80 forellen uitzetten, 350,- per dagdeel. 2 forellen vangen waarvan er 1 wordt gerookt. Locatie is vergelijkbaar met Wylre).

■ Er dient nog een declaratie ingediend te worden van de deelnemers van Limburg-Noord inzake de busreis.

■ Er werd opgemerkt dat er bij de activiteiten vaak geen tijdstip staat vermeld.

- Jac moet zich helaas afmelden voor de mosselavond maar zal wel de kaartjes maken.

• Secretaris:

De voorgestelde vergaderdata voor 2026 zijn akkoord (19-01 / 09-03 / 18-03 (DLV) / 11-05 / 06-07 / 07-09 / 02-11).

- Marina stelt zich kandidaat voor de functie van secretaris. Jac zal wel de ledenadministratie blijven doen.

• Penningmeester:

- Ger geeft aan te gaan stoppen als penningmeester omdat hij onvoldoende tijd heeft voor deze taak. Hij zal tot de DLV nog alle werkzaamheden voor zijn rekening nemen.

- Volgende week zal Ger contact hebben met Kitty en Marc voor de kascontrole.

- Administratie en sportlink zijn up-to-date.

4. GOEDKEURING NOTULEN 7 JULI 2025

De notulen worden goedgekeurd met dank aan de notulist.

4A. COINS (DIT AGENDAPUNT WORDT TOEGEVOEGD)

Evert heeft 100 coins ontvangen waarvan er 20 zijn gereserveerd voor de ledenwerving. 1 coin is inmiddels verkocht en alle bestuursleden ontvangen ieder 1 coin (8 stuks). Er zijn dan nog 71 coins in voorraad.

Léon neem 3 coins mee als relatiegeschenk voor de Duitse collegae tijdens de IPA busreis.

Sjef neemt 30 coins mee om tijdens de reis aan de deelnemers te verkopen. Deze kunnen worden betaald middels de QR-code voor de aanschaf van artikelen uit de webshop van de website. Het geld komt dan rechtstreeks op de rekening van IPA District Limburg-Zuid. Evert zal zorgen dat wij deze QR-code ontvangen.

5. EUREGIOVERGADERING OKTOBER, AANVANG 18.00 UUR

De Euregiovergadering zal plaatsvinden op 22 oktober te Heinsberg. Sjef en Jac gaan hier naar toe. Evert en Jac geven aan dat er bij activiteiten weinig respons is vanuit de Euregio.

6. ACTIVITEITEN 2026

- 09 jan. Nieuwjaarsborrel Oos Heim 19.00 uur
Sjef
- 18 mrt. Districtsledenvergadering
Bestuur
- ?? apr. Voorjaarsworkshop
Marina/Jolanda
- 17 apr. ALV Ipa Nederland te Apeldoorn
- 09 mei Forelvissen Mechelen
- ?? mei Mountainbike grotten Valkenburg
Sjef/Léon
- 24 mei Memorial Day
Sjef
- ?? juni BBQ
Bestuur
- ?? juni Musical De Bokkenrijders Maastricht
Marina
- 02 sept. Jeu de boules
Marina
- 18/22 sept. Busreis Luxemburg
Léon /Sjef
- ?? okt. Tour de Limbourg
Sjef
- 04 nov. Raften Ardennen (vanaf 5 personen)
Ger
- 14 nov. Mosselavond
Jac/Evert
- ?? nov. Najaarsworkshop (papierpulp?)
Marina/Jolanda

7. ACTIVITEITEN 2025

- 22 okt. Euregiovergadering Jac/Sjef
  - 03 nov. Bestuursvergadering Jolanda Bestuur
  - 8 nov. Mosselavond Jac/Sjef
  - 15 nov. 50 jarig jubileum Limburg-Noord
  - 28 nov. Najaarsworkshop (papierpulp?)
Marina/Jolanda
  - 21 nov. Voorzittersoverleg te Wassenaar
- Op 18 oktober 2025 viert IPA België haar 60-jarig jubileum, aanvang 18.00 uur receptie, 20.00 uur feestavond. Jac, Evert, Jos, Jolanda, Sjef, Monique en Marina gaan hier naar toe. De betalingen zijn reeds overgemaakt.
- Op 15 november 2025 viert Limburg-Noord haar 50-jarig jubileum in Het Staminéeke te Grubbenvorst. Aanvang 19.30 uur. Hieraan zullen Jolanda, Jos, Jac, Wanda? en Marina deelnemen.

8. DEELNAME EUREGIO ACTIVITEITEN

- Donderdag 04 december
Weihnachtganz/Hexen IPA Heinsberg
Jos, Jac, Wanda
- Vrijdag 05 december
Weihnachtsfeier IPA Aken
Ger, Sjef, Monique, Jolanda, Marina
- Zaterdag 13 december
Euregioaal kerstfeest Belgisch Limburg
Sjef, Monique, Léon, Colette
- Donderdag 18 december
Kerstkielen Limburg-Noord
Jac, Norvino, Jolanda, Marina, Jordy, Jos (ovb)

9. RONDVRAAG

Er zijn geen punten voor de rondvraag.

10. SLUITING

Jac sluit om 20.55 uur de vergadering. De volgende vergadering staat gepland voor 3 november 2025 bij Jolanda. Evert meldt zich af voor 3 november 2025.

SALUUT VOOR COLLEGA'S DIE HET

HOOGSTE OFFER BRACHTEN

Op donderdag 12 juni was de jaarlijkse herdenking van hen die ons ontvallen zijn tijdens de dienst. De herdenking in de Tuin van Bezinning. '170 collega's die zijn omgekomen door een ongeval of door bruto geweld. We denken na over waar zij voor stonden en wat zij hebben gegeven.'

Dit jaar zijn de namen van Robert-Jan Hartman (collega Rotterdam) en Marc den Toom (Collega Limburg) op het monument bijgeschreven in het bijzijn van hun nabestaanden, collega's en vele andere belangstellenden.

'Deze plek vertelt verhalen van verschillende dienders. Verhalen over hoe zij in het leven stonden. Verhalen die we doorgeven van generatie op generatie'. In de hedendaagse wereld die er voor de politie niet eenvoudiger op is geworden en waarin velen kiezen voor zichzelf, geven deze collega's hun leven voor waarden die veel groter zijn dan dat. Voor een waarde die soms vanzelfsprekend lijkt, maar dat niet is. Ze waren waakzaam en dienstbaar voor een veilige samenleving.'

'We zijn hier ook om stil te staan bij de betekenis van het politievak' 'Uit respect voor hen die dienstbaar waren en daarvoor het grootste offer hebben gebracht. Om ze te herdenken, om ze te eren, om ze bij ons te houden en hun nabestaanden te laten weten dat we ze niet vergeten ... nooit.'

BIJSCHRIJVING ROBERT-JAN HARTMAN

Brigadier Robert-Jan Hartman overleed op 26 november 2014 op 42-jarige leeftijd. Hij kwam ten val tijdens een teambuildingsactiviteit in het bijzijn van zijn collega's. Hij overleed zes dagen later aan de gevolgen van dit noodlottige ongeval.

BIJSCHRIJVING MARC DEN TOOM

Motorrijder Marc den Toom kwam op 30 januari 2025 op 54-jarige leeftijd om het leven bij een tragisch ongeval. Dat gebeurde toen hij, na een verkeerscontrole, met zijn dienstmotor terugreed naar het bureau in Buchten en een voertuig wilde controleren.

Marc wilde altijd al bij de politie werken, vertelde Wilbert. 'Na zijn carrière in de financiële wereld besloot hij om zijn grote droom achterna te gaan. Bij het Team Verkeer was hij al snel helemaal op zijn plek en dat straalde hij ook uit. Hij zette alles op alles om B-motorrijder te worden. "Marc draaide zijn diensten met hart en ziel. In een wereld vol chaos en haast, bleef hij nuchter, geduldig en bedachtzaam. Hij bracht rust", vertellen zijn naaste collega's.'

Martin Cortenbach
(Bron Bulletin IPA Limburg-Noord nr 03 2025)

BERT VERTELT

Ons lid, Bert Spoelstra, is een schrijver van verschillende authentieke politieromans. Van zijn hand verschenen vele boeken. Om er maar een paar te noemen: Speed, Vuil Geld, De gehangen man, Bad Moon Rising, Operatie Raghadan en nog vele andere.

Daarnaast schrijft hij ook korte verhalen. Zijn vrouw en hij zijn zeer reislustig. Deze korte verhalen geven een kleine inblik in hun reisbelevissen.

Met zijn toestemming plaats ik hier een verhaal.

REGEN

“Er is niets troostelozter dan een hele dag regen,”
vertrouwde een bekende mij toe.

Ik ben het niet met hem eens. Oneindig veel troostelozter is het om te kampéren in een hele dag regen!

Ik kan me niets, maar dan ook helemaal niets voor de geest halen dat me meer depressiever kan maken dan met Lief en de nazaatjes in een tent te moeten doorbrengen terwijl Pluvius feest viert.

En dan meestal ook nog een aantal dagen achtereen... Zoiets verlamt me volkomen en kan me geheel van m'n stuk brengen.

Ik kan er niet tegen.

Met zoveel minachting als ik onder normale omstandigheden de namaakkampeerders in hun al dan niet van dubbele assen voorziene caravans gade sla, zo hevig benijd ik hen als het hemelwater met bakken uit de lucht valt en wij met ons vieren op elkaar gepropt in een tent zielig zitten te zijn.

Het maakt je zo machteloos! Je bent geheel aan de weergoden overgeleverd en hebt er geen idee van op welke manier je zo'n dag moet doorbrengen.

Een paar keer ben ik op die momenten -in plaats van in een opwelling zelfmoord te plegen- met de familieleden naar het dichtstbijzijnde dorp gegaan om “inkopen te doen”.

Meestal trof ik het dan zo, dat de winkels juist wegens een feestdag of middagpauze of door een andere, ondoorgrondelijke, oorzaak gesloten waren.

Of er waren helemaal geen winkels. Of we konden het dorp niet vinden.

Andere vakantiegangers komen steevast thuis met de wildste verhalen over de meest prachtige ontdekkingen die ze gedaan hebben als ze op zo'n verloren middag een dorpje “weg van de snelweg” hadden bezocht.

Ik heb die verhalen niet. Zoals gezegd was ik meestal al blij als ik een dorp vond.

De bezienswaardigheden in dat soort dorpen bestaan er voornamelijk uit dat de plaatselijke boeren hun afgedankte bedrijfsinstrumentarium en andere rommel bij elkaar hebben gezet onder één dak, dat dan heel mondain “Heemkundemuseum” genoemd wordt. Of iets dergelijks.

Nou, geloof het maar, als wij door de stromende regen kwamen aanrennen om zo'n verzameling oudroest te bezichtigen, was de locatie steevast gesloten.

De rustieke kerkjes met uien- zadel- spitse- en zonder daken stonden altijd in de steigers voor de periodieke oplapbeurt, betaald uit moeizaam bijeen gebedeld geld van de plaatselijke middenstand en domme burgers en als zulks niet het geval was, werden we door de koster de kerk uitgejaagd omdat die dacht dat we een stelletje verlopen schooiers waren die illegaal onderdak zochten.

En dat, terwijl we slechts tegen de regen een tijdelijke schuilplaats behoefden.

Dan zat er niet veel anders op dan maar een horecagelegenheid binnen te vluchten waar je vervolgens voor een paar koppen hele slechte koffie het vel over de oren werd gehaald door een stel gehaaide middenstanders die na ons bezoek de zaak voor de rest van de week konden sluiten, omdat ze hun omzet dubbel en dwars behaald hadden.

Van ons vakantiegeld. En dan zit je weer in je tentje.

De nazaatjes maken ruzie, Lief probeert met handdoeken, theedoeken en vaatdoekjes het water buiten te houden en plaatst onze plastic mokken onder de verschillende lekkages en ik zit te overwegen op welke manier ik een einde aan deze hele depressieve toestand kan maken...

Veelal zochten we bij die regenbuien onze toevlucht in de LandRover, maar daar zat je ook al niet veilig voor de regen, want de oude auto lekte als een zeef en omdat die handdoeken, theedoeken, vaatdoekjes en dergelijke, zelfs onze mokken, al in de tent stonden, raakte je ook in die auto nat en verkleumd.

Een impressie, live neergetekend en in het origineel voorzien van uitgelopen-inkt-woorden ontstaan door de lekken in de tent:

“Na een aanval van claustrofobie door het bijna vierentwintig uur in de auto zitten, kijkend naar de regen en de zelf verzorgde gezelligheid van die verdomde caravanners die een kachteltje heb-

ben, elektrisch licht, en vooral een waterdichte ruimte, ben ik om m'n benen te strekken maar even in de tent gaan zitten. Dat lukt amper. Twee kleine klapstoeltjes van de Wibra passen er maar net in.

Vanaf deze plek heb ik een riant uitzicht door de ongeveer één vierkante meter grote ingang van de tent. Ik kijk tegen de wielen en de onderkant van de LandRover aan.

Ik zie, dat de auto huilt. Lange tranen trekken strepen door de matte bruin en groene kleuren waarmee de auto beschilderd is. Ik ben het helemaal met 'm eens: dit is geen leven.

Andere vakanties, in andere tijden en landen, passeren mijn gedachten. Warme landen, zon, droge rotsen en stof in plaats van modder en ik dreig steeds verder weg te zakken in een soort lethargie.

Langs de tranen met tuiten huilende LandRover, kan ik een stuk van de campingwei zien. Het is niet veel want een regengordijn legt een ware nevel over het terrein waardoor het zicht beperkt wordt tot hooguit veertig meter.

Nu komen Lief en de nazaatjes ook de auto uitgevlucht en duiken de tent in. Daarbij gooit Lief twee zo goed als volle bekers regenwater om.

Er zijn nu teveel personen in die kleine rot tent; de klapstoeltjes moeten wijken en ik zit op de grond, in de voormalige inhoud van die twee bekers en probeer te schrijven, maar dat gaat niet meer zo goed, want onze dochter zit op m'n rug en onze zoon probeert haar te stompen omwat-weet-ik dat ze wel of niet gedaan of gezegd heeft, of had willen doen of niet en nu valt een grote dikke druppel door dat vervelende lek in de tent midden op deze pagina en kan ik de vorige regel niet meer lezen omsnasbafxhc mdid m,l en gellaor l.z..”

Soms, in dat soort situaties, koester ik in stilte moordplannen...

EUREGIO ACTIVITEITEN 2025

OKTOBER

15	Najaarswandeling	Limburg-Noord
18	60 jarig Jubileum te Genk	Belgisch Limburg

NOVEMBER

07	Bowlen	Limburg-Noord
08	Mosselavond	Limburg-Zuid
15	50 Jaar Limburg-Noord	Limburg-Noord
28	Najaarsworkshop	Limburg-Zuid

DECEMBER

04	Weihnachtsgans und Hexen	Heinsberg
05	Weihnachtsabend mit Ehrungen	Aachen
19	Kerstkienen	Limburg-Noord
20	Euregio-Kerstfeest Heusden/Zold.	Belgisch Limburg

De andere Euregionale activiteiten zullen nog worden ingepast.

Zoals jullie zien. Een scala aan activiteiten!

Denk nou niet dat jullie alleen mogen deelnemen aan de activiteiten van je eigen District. Ook onze Euregiopartners nodigen ons van harte uit, deel te nemen aan hun activiteiten. Vaak zijn zulke activiteiten echt een feest. Je ontmoet weer veel van je buitenlandse vrienden en/of legt weer nieuwe contacten. Je maakt afspraken om samen te gaan naar andere IPA-afdelingen in andere landen. Andere landen met andere gewoontes, uitdagingen en verrassingen. Willen jullie meer informatie hierover, neem dan contact op met onze secretaris Jac.

Zoals jullie gewend zijn staat in onze Kroniek informatie over onze geplande activiteiten. Voor zover mogelijk zal er achteraf van de gehouden activiteit een verslagje worden gepubliceerd.

Leuk om het te herbeleven of wellicht is het een kans om te zien wat je hebt gemist. Misschien wel een reden om aan een volgende activiteit deel te nemen?

REISVERSLAG IPA BUSREIS 2025

In dit reisverslag neem ik jullie mee op onze 5-daagse IPA busreis en hoop ik door mijn verhaal over ons programma en de excursies jullie te laten voelen hoe wij met deze groep IPA-vrienden conform de woorden "servo per amikeco" een mooie band hebben gesmeed en samen weer een IPA-ervaring rijker zijn.

Na maanden van voorbereiding door onze bestuursleden Léon en Sjef was het dan eindelijk zover...

Vrijdag 19 september 2025 om 8.50 uur vertrokken we met de eerste medereizigers vanuit Eijsden met chauffeur Philip in een touringcar van de firma Alldrive te Genk richting Mannheim. Allereerst volgde de tussenstops bij de Geusselt in Maastricht en de Torenstraat in Schimmert voor het ophalen van de overige deelnemers waarna er om 9.50 uur koers werd gezet richting Duitse grens voor onze 5-daagse IPA busreis.

Door Philip werden de 73 IPA-reizigers richting Mannheim gereden en onderweg werden de drankjes verzorgd door bestuursleden Jolanda en Marina (die voor deze reis dezelfde outfit hadden aangetrokken). Tijdens de drukke momenten waarop iedereen tegelijkertijd dorst leek te hebben werden zij geholpen door Tina. Sjef en Léon konden tijdens de reis rekenen op de helpende hand van Ronald.

Om 12.50 uur stopten wij bij Serways Radtstätte Brohltal West voor een sanitaire stop en/of het nuttigen van een hapje of een drankje en om 13.30 uur vervolgden wij onze reis.

In Paltsgemeente Plankstadt in de metropoolregio Rhein-Neckar brachten wij een bezoek aan de Weldebrau brouwerij. De geschiedenis van deze brouwerij begint in 1752 toen Henrich Joos in Schwetzingen een brouwvergunning kreeg van Karel Theodoor van Beieren. In 1888 werd het bedrijf overgenomen door Johann Welde, de naamgever van de huidige brouwerij. Omdat er

geen uitbreiding mogelijk was op de oorspronkelijke locatie, verhuisde de brouwerij in 1971 naar de buurgemeente Plankstadt.

De brouwerij heeft het "Slow Brewing"-keurmerk: dit is een bewuste tegenbeweging ten opzichte van massaal geproduceerd bier, ze geven hun bier de tijd om te rijpen (zes tot acht weken), gebruiken de beste grondstoffen en brouwen met passie. We werden opgedeeld in drie groepen en kregen een uitgebreide rondleiding. Onze gids deelde met veel enthousiasme de in en outs van het bedrijf. Als afsluiter mochten we allemaal in het proeflokaal een eigen biertje tapen en werden de medewerkers door Léon bedankt voor hun verhaal en hun inzet. Als blijk van waardering kregen zij uiteraard ook een cadeau uitgereikt. Aangezien het zonnetje volop scheen werden buiten nog een aantal verschillende smaken bier genuttigd, welke door de brouwerij werden gebrouwen. Ook kochten een aantal reisgenoten lekker bierpakketjes voor thuis.

Om 20.00 uur arriveerden we bij het NH hotel in Viernheim waar wij voor 5 dagen onze intrek namen. We werden welkom geheten en genoten van een zeer uitgebreid en lekker dinerbuffet. Na het eten was er nog een gezellig samenzijn met 3 Duitse collegae met hun echtgenoten en werden er IPA-presentjes uitgewisseld.

Moe van de reis en voldaan van het lekkere eten gingen de meeste van ons naar de hotelkamers.

Zaterdag 20 september 2025 vertrokken wij na een lekker ontbijt naar Speyer. Hier werd een bezoek gebracht aan de dom, een romaanse kathedraal.

draal waarvan de bouw rond 1030 begon onder de Salische koning Koenraad II. De in 1041 ingewijde crypte is een van de oudste delen van de Dom van Speyer en bevindt zich onder het transept en het koor van de kathedraal. Hier liggen onder meer de graven van de vier Salische keizers. De crypte is van architectonisch belang en geldt als de grootste bewaard gebleven zuilenhal van Europa. Tussen 1082 en 1106 werd de kerk aanzienlijk uitgebreid onder keizer Hendrik IV. In 1925 werd de dom door paus Pius XI verheven tot basiliek. Deze imponerende kathedraal staat sinds 1981 op de werelderfgoedlijst van UNESCO. In 1990 werd in de doopkapel een monument opgericht voor de Joodse filosoof en vrouwenrechtenactivist Edith Stein, die in 1942 in Auschwitz werd vermoord.

In het weekend van 20 en 21 september was het stadscentrum van Speyer veranderd in een kleurrijke markt vol regionale lekkernijen, traditioneel handwerk en het authentieke plattelandsleven. De Speyerer Bauernmarkt is een van de populairste evenementen van de regio. Meer dan 70 handelaren presenteren hun hoogwaardige, regionaal geproduceerde producten: verse groenten en fruit, kaas- en worstspecialiteiten, geurig houtovenbrood, honing, jam, bloemen, wijnen en nog veel meer. Ook konden de bezoekers rekenen op een sfeervol randprogramma met traditioneel handwerk, landbouwdemonstraties, muziek en liefdevol vervaardigde strofiguren. In het centrum lagen diverse horecagelegenheden en vanwege het prachtige weer werden de terrassen dan ook volop bezocht. Genietend van o.a. een lekker koud glas Aperol Spritz werd er geproost op deze fantastische dag.

In de middag bracht Philip ons met de bus naar het Schloss van Mannheim. Onze Duitse collega Gerhard vertelde ons over de geschiedenis van paleis Mannheim dat vanaf 1720 werd gebouwd in opdracht van Karl Philipp van de Palts. Opvallende kenmerken zijn onder meer de trap, de ridderzaal en de keizerlijke vertrekken. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het paleis bijna volledig verwoest en hoewel in de eerste naor-

logse jaren de wederopbouw van het paleis een utopisch plan leek vond deze wederopbouw uiteindelijk tussen 1957 en 1964 toch plaats. Sinds 1967 is in het paleis de Universiteit van Mannheim gevestigd.

Vervolgens liepen wij gezamenlijk naar de Paradeplatz. Deze naam is ontleend aan het historische feit dat het ten tijde van de keurvorsten werd gebruikt voor troepenparades. In de 18de eeuw werd het Alarmplatz genoemd. Ook hier deelde Gerhard een stukje geschiedenis met ons. In het midden van het plein staat de Grupello-piramide, gebouwd in 1743 en verbeeldt een allegorie van de triomf van vorstelijke deugden over ondeugden en de onthulling van de waarheid door de tijd heen. Aan de voet van de piramide, op de hoeken, bevinden zich vier allegorische voorstellingen: Justitia, Prudentia, Temperantia en Fortitudo. Daarnaast worden de vier belangrijkste rivieren van het keurvorstendom de Palts als riviergoden afgebeeld: Rijn, Neckar, Moezel en Donau.

Iedereen kreeg de gelegenheid om de omgeving te gaan verkennen, waarbij onze groep ervoor koos om op het terras van Il Gelato Vittoria neer te strijken en de innerlijke mens te verwennen met o.a. een heerlijke ijscoupe.

Om 18.00 uur waren we terug in het hotel en na wederom een voortreffelijk dinerbuffet werd door Léon aangekondigd dat er een gastoptreden stond gepland en werden we door Willy getrakteerd op een muzikale hulde van accordeonmuziek.

Zondag 21 september 2025 stond er weer een uitgebreid ontbijtbuffet voor ons klaar met voor ieder wat wils. Nadat we onze buikjes hadden gevuld, vertrokken we met de bus naar Heidelberg. Uiteraard werden we ook nu weer eerst door Gerhard geïnformeerd over een stukje geschiedenis. Heidelberg is de grootste stad van Duitsland die ongeschonden uit de Tweede Wereldoorlog is gekomen en daardoor nog veel historische bebouwing heeft. De Alte Brücke, officieel bekend als de Karl Theodorbrug, is een iconisch herkenningpunt in Heidelberg en de architectonische schoonheid van deze brug is onmiskenbaar. Over rivier de Neckar verbindt hij de historische oude binnenstad (Altstadt) met de levendige wijk Neuenheim. De witte Brückentor aan de kant van Altstadt is een opvallend kenmerk. Vanaf de brug heb je een schilderachtig uitzicht op de Altstadt en de beroemde kasteelruïne (Schloss Heidelberg) op de heuvel boven de stad. Gerhard nam ons mee voor een stadswandeling door het historische centrum waarbij diverse bezienswaardigheden werden aangedaan (Hauptmarkt, Heilige Geestkerk, Friedrich Eberthuis, Universiteitsmuseum, Jezuïetenkerk). Nabij de Kornmarkt gingen we met de Bergbahn naar boven om de beroemdste ruïne ter wereld te bezoeken: Schloss Heidelberg, sinds de 19e eeuw het toonbeeld van Duitse romantiek, met als hoogtepunt o.a. de stenen vooroudergalerij op het Friedrichsgebouw, het Grote Vatengebouw met de Grote Ton (in 1591 in de kelder van het gebouw werd geplaatst met daarin 130.000 liter tiendenwijn uit de Palts), de beroemde Big Barrel (in 1664 als vervangend vat, ditmaal met een inhoud van 200.000 liter), het beeld van de kleine, wijnminnende, hofnar Perkeo, de Koningszaal, het Vrouwenkamergebouw, de Stückgarten met de statige Elisabethentor waarvan de triomfboogachtige structuur is versierd met prachtige sculpturen zoals kikkers,

hagedissen en eekhoorns (een waar juweel dat Frederik V van Salomon de Caus in 1615 voor zijn vrouw Elisabeth Stuart volgens de legende liet bouwen als verjaardagscadeau en slechts in één nacht zou zijn opgericht).

Om 15.00 uur gingen we aan boord van een rondvaartboot voor een boottocht over de Neckar. De bedoeling was om vanuit een nieuw perspectief over het serene water van de Neckar te varen en onder het genot van een drankje onder de Alte Brück door te glijden en de bezienswaardigheden te bekijken vanaf het water. Normaalgesproken zie je dan, luisterend naar de mededelingen en verhalen van de kapitein, de grote villa's langs de Neuenheimer rivieroever en kun je genieten van de pittoreske plekken. Helaas waren de weergoden ons niet goed gezind en kwam de regen met bakken uit de hemel. Ondanks de regen hebben we toch genoten en zijn we na de boottocht door Philip met de bus terug naar het hotel gebracht. Ook deze avond stond er weer een goed verzorgd en lekker dinerbuffet voor ons klaar.

Na het eten was het tijd voor de bingo. Door Sjef werd veelvuldig met de balletjes gerammeld en werden de nummers omgeroepen. Vanwege de afwezigheid van een geluidsinstallatie waren Jolanda en ik ieder aan een kant van de zaal gaan staan en werden deze nummers door ons "in koor" herhaald. Omdat er niet volgens het gebruikelijke systeem werd gespeeld, maar met een variatie van opeenvolgende rijtjes, kwam het herhaaldelijk voor dat na een correcte "bingo", nog voordat er een nieuw nummer werd omgeroepen wederom mensen "bingo" bleken te hebben. En natuurlijk zijn er altijd personen die "Schwein haben" en die meerdere keren een prijs wonnen.

Maandag 22 september 2025 vertrokken we om 9.00 uur met de bus richting de Romantische Strasse. Dit is een van de oudste en populairste toeristische routes in Duitsland, met een totale lengte van 413 kilometer, en loopt door Beieren van Würzburg aan de Main naar Füssen aan de voet van de Alpen. Aangezien de weergoden ken-

nelijk een slechte nacht hadden gehad werden wij helaas ook vandaag overspoeld met heel veel regendruppels. Na ongeveer 200 km rijden arriveerden wij omstreeks 12.00 uur in Würzburg. Op de planning stond een stadswandeling, echter de regen gooide roet in het eten. Na een korte uitleg door een Duitse collega over Würzburg en omgeving liepen we via het park richting stadscentrum. Deze korte wandeling was voldoende om te transformeren in een verzopen kat. Derhalve werd er plaatsgenomen in een plaatselijke horecagelegenheid aan de voet van de Alte Mainbrücke. Na het nuttigen van o.a. Kaiserschmarrn en Flammkuchen en nadat we enigszins waren opgedroogd besloten we om toch via de brug naar het centrum te lopen. Omdat het bleef regenen hebben we na het bezoek van een aantal winkels koers gezet richting de Vierröhrenbrunnen, een van de beroemdste fontein van Würzburg en een populaire ontmoetingsplaats. Op het plein bij deze vierpijpsfontein hadden wij van tevoren een leuke bar/restaurant, genaamd "Sternbäck" zien liggen. Gelukkig was er plek voor onze groep van 8 personen, zodat we weer even "droog" konden zitten. Dat "droog" gold uiteraard niet voor alles, want de halve liters Distelhäuser kwamen al snel onze kant op. Toen wij tegen half vier onderweg naar de bus waren klaarde de lucht op en hebben we op de brug nog een aantal mooie foto's kunnen maken. Terug in ons hotel konden we om 19.00 uur weer aansluiten bij het dinerbuffet, tevens onze laatste warme maaltijd van de reis. Na afloop nam Willy de accordeon nogmaals ter hand. Jolanda en Marina zagen dit als kans om de dansvloer in gebruik te nemen en met de gasten de voetjes van de vloer te krijgen. Uiteraard mocht ook de polonaise niet ontbreken. Na een gezellige en geslaagde avond zocht iedereen zijn bed weer op om bij te komen van een dag met veel indrukken en opgedane ervaringen.

Dinsdag 23 september 2025 liepen de wekkers vroeg af want de koffers moesten weer ingepakt klaar staan en we moesten vroeg aanschuiven bij het ontbijtbuffet, zodat we tijdig konden vertrekken voor onze laatste excursie: een bezoek aan

het Automuseum Dr. Carl Benz in Ladenburg. De heer Benz bouwde in 1885 in Mannheim de automobiel T6, 11 waarvoor hij op 29 januari 1886 patent aanvroeg. Zijn proefritten voerden hem vaak naar Ladenburg, waar hij in 1905 het pand kocht aan de huidige Dr. Carl Benz-Platz. Tegelijkertijd vestigde zich buiten de stadspoorten de firma C. Benz Söhne, die sinds 2004 het Dr. Carl Benz Automobielmuseum huisvest. In de hallen van deze historische Benz-fabriek staan alle stukken in een open en ruimtelijke sfeer tentoongesteld. Van de houten scooter van Baron van Drais tot de scooters uit de jaren 50, van 's werelds eerste auto tot de Mercedes-Benz Formule 1 "Silver Arrow". Meer dan honderd voertuigen wachten op je als indrukwekkende getuigen van het mobiele verleden en blijven op deze manier tastbaar voor de moderne mens. In dit museum lees je de verhalen als documenten van een tijdperk dat, door draaiende wielen, de snelheid van onze tijd heeft bepaald.

Ook bij ons lijkt de tijd snel te gaan en zijn de afgelopen dagen voorbij "gevlogen"...

We namen afscheid van Gerhard die ons vijf dagen super heeft begeleid en met zijn uitgebreide parate kennis ons een goede indruk heeft gegeven over de omgeving van deze reis. Dit is

exact waar IPA voor staat: Servo per Amikeco – dienen voor vriendschap!

Aan het einde van deze laatste excursie was het helaas weer tijd om naar huis te gaan en na een tussenstop bij Serways Radtstätte Brohl-tal Ost voor een hapje en een drankje waren wij omstreeks 18.00 uur terug in de Torenstraat te Schimmert, waar de eerste groep reizigers de bus weer kon verlaten. De tweede groep werd afgezet bij de Geusselt in Maastricht en nadat in Eijsden alle overige bagage en goederen van de organisatie waren uitgeladen, kon Philip rond 19.30 uur terug rijden naar de remise in Genk.

Voor mij was dit de eerste keer dat ik heb deelgenomen aan onze IPA-busreis. Het was een geweldige reis en ik heb 5 dagen volop genoten. De kamers in het hotel waren prachtig en het eten was heel goed verzorgd. De excursies en programmering waren goed afgestemd, alleen zat het weer niet altijd mee. We hadden een hele fijne groep waarmee we heel veel mooie her-

inneringen hebben gemaakt en waarvan de vele foto's het bewijs zijn. Terugkijkend op deze schitterende busreis sluit ik af met de woorden: hopelijk gaan jullie in september volgend jaar weer allemaal mee met de IPA busreis 2026 naar Luxemburg.

Wij zijn ontzettend blij met onze sponsors. Daarom een hele grote dankjewel voor hun bijdragen aan deze reis. Ook zij hebben er mede voor gezorgd dat wij kunnen terugkijken op vijf fantastisch dagen.

Plus Margraten Fam. Kleijnen / Plus Eijsden Fam. Custers / Verfhandel Jo Heuts Maastricht / Jumbo Noord / Kruidvat Eijsden / Koekjesbakkerij Nora / Promo-gifts Kusters Spaubeek Huishoudelijke artikelen Lidwine Partouns Eijsden / ANWB Fox reizen / Brodak St. Geertruid Houthandel Brentjens Gronsveld / Café Scheepers Gronsveld

Marina

SPIEGELVIJVER BIEDT REFLECTIE OP SUÏCIDE

De Spiegelvijver bij de Politieacademie in Apeldoorn is een herdenkingsplek voor collega's die door suïcide zijn overleden. Het voorziet in een behoefte van nabestaanden, bij wie een uitgebreide verkenning werd gedaan. 'Hopelijk wordt de stilte op suïcide verder doorbroken, stelt collega Mascha van Yperen. Zij werd in de loop der jaren geconfronteerd met vijf suïcides.

In haar tijd als leidinggevende bij OBt Amsterdam ontvielen Mascha vier studenten en één IBT-docent als gevolg van suïcide. De impact op het team was elke keer groot. Toch heeft vooral de dood van IBT-docent Gerard iedereen diep geraakt. "Als zoiets gebeurt, gaan je gedachten logischerwijze eerst uit naar de directe collega's, naar zorg voor hen, maar Gerard werkte al meer dan dertig jaar en had een groot netwerk, kende iedereen. Hij was notabene zelf een vertrouwenspersoon. Iemand bij wie je met jouw zorgen terecht kon. En dat juist hij...'

Wat volgens Mascha heeft geholpen was zijn afscheidsbrief, gericht aan zijn gezin en enkele naaste collega's. Het legde uit waarom bepaalde zaken uiteindelijk tot zijn beslissing leidden.

"Ik heb de brief met nabestaanden gelezen - ze vonden dat heel fijn - en met enkele collega's. Het heeft mij geholpen. Ik zal suïcide nooit helemaal begrijpen, maar inmiddels wel de complexiteit die erachter schuilgaat. Je ziet van iemand ook maar één puzzelstukje. Als je met anderen praat, komen die puzzelstukjes samen en wordt het beeld duidelijker.

Mascha deed mede op aanraden van Geertje Spijkerman – verantwoordelijk voor suïcidepreventie binnen de politie en een van de initiatiefnemers van de gedenkplaats - de preventietraining suïcide, samen met het team. Zij kreeg er meer inzicht in 'triggers', in wat mensen drijft. "Toch weet je nooit goed wat er in iemands rug-

zakje zit”, beseft Mascha. “Je leert door de training ook directe vragen te stellen. Praat er niet omheen, dat het zo erg is en o wat zielig. Wees eerlijk en duidelijk. Vraag of hij of zij zelfdoding overweegt. Klinkt vreemd, maar die persoon voelt zich dan erkend. Het geeft ook een opening om te praten over wat hem of haar ten diepste bezighoudt, wat kan helpen het te voorkomen. De preventietraining gaf mij rust”.

Rust kenmerkt ook De Spiegelvijver, dat op het terrein van de Politieacademie in een groene omgeving ligt. Een fysieke plek om samen te komen, te herdenken, herinneringen op te halen en in het verlies te delen. Maar die ook bijdraagt aan het bespreekbaar maken van suicide binnen onze organisatie en zo aan preventie.

De herdenkingsplek is een initiatief van nabestaanden, dat werd omarmd door de korpsleiding en waar gezamenlijk invulling aan is gegeven.

Bij de vijver staat een informatiezuil waarin kiezels en watervaste stiften liggen. Op de kiezels kunnen nabestaanden iets schrijven over degene die door suicide is overleden.

Deze kiezel kun je dan in de vijver leggen. Korpschef Janny Knol ziet De Spiegelvijver als een plek

om pijn, verdriet, boosheid, maar ook trots te delen. Janny: “Ik hoop dat dit monument ons allemaal een plek biedt om onze geliefde of collega te gedenken. We kunnen de pijn niet wegnemen, je komt er ook niet overheen; als een hindernis die je moet overwinnen en dan kunt achterlaten. We kunnen wel helpen om dat verdriet iets dragelijker te maken.

En hoelang het ook geleden is, laten we hier onze verhalen blijven delen”.

Mascha brengt zeker een bezoek. Ze hoopt dat De Spiegelvijver een fijne plek wordt, zoals de Tuin van Bezinning in Warnsveld. “Als ik er ben, zal ik mijn collega’s gedenken. Maar ik kom er niet enkel om te rouwen. Het gaat mij om het hele verhaal, om vooral de mooie momenten die we beleefden, niet enkel de laatste pagina”.

STEUN

Wil je na het lezen van dit artikel met iemand praten? Binnen de politie kun je met je leidinggevende praten of met de eenheidspsycholoog, bedrijfsmaatschappelijk werker of geestelijk verzorger, bedrijfsarts van Team Veilig en Gezond Werken in jouw eenheid.

Je kunt ook anoniem bellen met 113 of 0800-0113 of anoniem chatten via 113.nl

MET DE BELGISCHE MUSEUMPAS

NAAR BRUGGE

De Belgische museum-pass-musées kost € 64,95 en biedt daarna een jaar lang gratis onbeperkt toegang tot 267 musea, kastelen en kerken in België. Bovendien krijg je 50% korting op je treinreizen binnen België.

Op 8 september zijn we met de trein naar Brugge geweest. De dag begon op het station van Welkenraedt. Daar is een grote gratis parkeerplaats direct bij het intercitystation. Via de stations Verviers, Liège Guillemins, Leuven, de 3 Brusselse stations en Gent kwamen we even voor het middaguur en zonder overstap aan in Brugge. Via het Begijnhof liepen we het centrum van deze mooie Vlaamse stad in. Al gauw zagen we imposante torens van de Onze-lieve-vrouwekerk, het Belfort en Sint-Salvatorskathedraal opdonderen.

In de Onze-Lieve-Vrouwekerk keken we naar eeuwenoude en metershoge olieschilderijen, houtsculpturen en gebrandschilderde ramen. Vervolgens was het plan om naar het Groeningemuseum te gaan dat op deze dag helaas gesloten bleek te zijn. Op de Grote Markt aten we om deze teleurstelling te verwerken een heerlijke verse wafel. Vervolgens hebben we een grote sportieve prestatie geleverd en de 366 treden van het Belfort beklommen. Boven hadden we een prachtig uitzicht op de stad met de vele torens, pleinen en grachten (die in Brugge reien

heten). Ook hebben we het mechaniek van het carillon in werking gezien. Een prachtig staaltje eeuwenoude techniek die nog steeds feilloos werkt. Aan alle kanten om je heen hoor je de klokken in melodie luiden.

Wie Brugge echt wil zien, moet zeker een boottocht over de reien maken. In elektrische open sloepen vaar je door de vele smalle waterwegen die Brugge rijk is. Af en toe moet je bukken voor een lage brug en enkele meters verder gaat de blik weer helemaal omhoog voor de 123 meter hoge toren van de Onze-Lieve-Vrouwekerk. We hadden heel veel geluk met het weer: een lekker zonnetje, weinig wind en 20 graden.

Na de indrukwekkende boottocht bezochten we het Stadhuis met indrukwekkende zalen en schitterende schilderijen. Ook het voormalige provinciehuis was prachtig en er was een gezellige horecagelegenheid waar we ook wat tijd hebben doorgebracht. Ondanks dat we begonnen te voelen dat we al veel hadden gelopen, hebben we nog een mooie stadswandeling gemaakt langs prachtige pleinen, gezellige straten en romantische waterwegen. Volgende bestemming was de Sint-Salvatorskathedraal. Hierbinnen wachtte ons een overvloed aan rijkdom, pracht en praal van de invloedrijke historische Brugse families die hun plekje in de hemel kochten en hun macht toonden door de meest extravagante privékapellen binnen de kathedraal in te richten. Deze overdaad hadden we nog niet eerder ergens in een kathedraal gezien. De kathedraal baadde vanbinnen wel in een prachtig gekleurd licht door de enorme gebrandschilderde en glas-in-loodvensters.

Uiteraard hebben we de dag in Brugge afgesloten met echte friet. Deze was heerlijk. Met de laatste krachten liepen we na het avondeten terug naar het station, waar we precies op tijd waren voor de intercity terug naar Welkenraedt. Onderweg veranderde het landschap en het licht. Met

invallende duisternis reden we met de trein kronkelend door het dal van de Vesder via vele tunnels en Bruggen zonder overstap weer terug naar Welkenraedt. Een heerlijke dag waarop we 7 musea hebben bezocht. In combinatie met de

treinreis hadden we de museumpas er al in deze ene dag uit.

GerR.

DENK NOG EENS TERUG AAN JE EIGEN ERVARINGEN BIJ DE POLITIE. DE VERHALEN VAN JO KAISER ZIJN NATUURLIJK NIET MEER VAN DEZE TIJD, MAAR MET EEN NOSTALGISCHE KNIPOOG KUNNEN WIJ ONS WELLICHT VOORSTELLEN HOE DE WERELD VROEGER OP OOM AGENT AFKWAM.

POLITIEVERHALEN DOOR JO KAISER

VRIJHEID.

Het was druk op de late avond. De mobilfoon spuwde regelmatig berichten. Patrouillewagens reden van kleine naar grote problemen. Middelen tussen mensen die juist op het punt staan te ontploffen, vergt veel tact en incasseringsvermogen. Af en toe is het afreageren op de politieman al voldoende om het aangewakkerde vuur te doven. Juist terug van een burenruzie, waar de oorzaak een overhangende tak van een fruitboom bleek te zijn, reden we terug naar het bureau. Onze gedachten waren nog bij het echtpaar dat zoëven moord en doodslag schreeuwde vanwege een takje van een boom! Op het moment dat we toestemming vroegen “te landen” werden we in de richting van het ziekenhuis gedirigeerd. De melding was dat in de omgeving van de bushalte een vreemde man lag. Zonder veel enthousiasme reden we naar de opgegeven plaats.

Bij de bushalte voor het ziekenhuis stonden een paar mensen bij elkaar. Toen ze de surveillance auto zagen, wenkte ze. Op zo’n moment weet je nooit wat je te wachten staat. Je kunt geconfronteerd worden met een ernstig delict waarbij omstanders je bekijken alsof een lach en een traan niet in een uniform aanwezig kunnen zijn.

Een van de omstanders wees, zonder iets te zeggen, naar de ingang van het overdekte wachthuisje. In het schijnsel van mijn zaklantaarn zag ik iets op de grond liggen. Dichterbij gekomen bewoog het. Diep weggedoken in een slaapzak zag ik de omtrekken van een mens. Een onverzorgde baard en verwilderde haarbos omljstten een rimpelig verweerd gezicht dat met knipperende slaapogen omhoog keek. Dikke vingers met zwarte nagelranden omklemden de rand van

een slaapzak. Het stonk in het wachthuisje sterk naar urine. Een lege fles bier lag naast de man op de grond. Rillend van de kou kroop hij even later uit z’n slaapzak en nam een afwachtende houding aan.

“Hebt u hier geslapen?”, vroeg ik overbodig. Hij knikte zonder iets te zeggen. Een paspoort of andere identiteitspapieren had hij niet. Geld evenmin. Een onsamenhangend verhaal over steun die hem was ingehouden bracht ons niet verder. Hij heette Teun de Vries. De familie dan? Voor het eerst lachte hij hardop. Nee, de familie wilde hem allang niet meer. Het werd moeilijk formeel iets te ondernemen. Zo maar meenemen kon niet. Daar laten liggen kon evenmin. Een scherpere opmerking van een van de omstanders over werkschuw tuig liet hij gelaten over zich heen

gaan. Op ons verzoek vrijwillig mee naar het bureau te gaan, reageerde hij nauwelijks.

Hoopvol maakte ik alvast het portier van de auto open. Aarzelend stond hij met z'n spullen in zijn armen naast de auto. De warme kop koffie die we hem in het vooruitzicht stelden, deed hem besluiten in te stappen.

We reden naar het bureau. Een man die tevoren al een opmerking had gemaakt, riep ons nog een paar kreten na over verknoeide belastingcenten en dat we zoiets wel eens steviger zouden kunnen aanpakken. De warmte in de agentenwacht deed het getekende gezicht van de zwerver gloeien. Slurpend dronk hij de hete mok koffie.

De chef van dienst, niet erg gelukkig met ons "vrachtje" in het weekend, keek in het opsporingsregister na of de manesignaleerd stond. Dat was niet het geval. We wisten dat het in een weekend moeilijk was hulpverlenende instanties te bereiken en de verschillende telefoontjes die werden gepleegd leverde niet het gewenste resultaat op. Hij was niet onder te brengen.

"Zullen we je maar hier een bed geven?", opperde ik hoopvol. Hij vond het best. Opgelucht liepen we even later naar de nachtverblijven. Op het moment dat ik met een grote sleutelbos de slaapruiimte opende, verstarde hij. Op slot? Nee, daar begon hij niet aan.

Met verontwaardigde stem sprak hij over zijn eeuwige vrijheid die hij in de loop der jaren verworven had. Alles had hij ervoor in de steek gelaten. Nooit zou hij dat weer loslaten!

Als een opgejaagd dier keek hij naar de bos sleutels. Zijn ogen fonkelde. Hoe we ook praatten, hij bleef bij zijn besluit. Moedeloos liepen we even later terug naar de agentwacht. Met al z'n overredingskracht trachtte de chef van dienst de man te bewegen in ieder geval voor een nacht te blijven zodat na het weekend een oplossing gezocht kon worden.

De man schudde vastberaden zijn hoofd. Hij verbleek niet achter een gesloten deur. Zijn gevoel voor vrijheid ging hem boven alles! We konden de man niet tegenhouden en lieten hem uiteindelijk gaan. Ik zag hoe, hij buiten gekomen, de vrieslucht diep in ademde. Zijn ogen stonden vrolijk toen hij de trappen van het bureau afliep, zijn vrijheid tegemoet. Met stijve passen en zijn enige bezit, de slaapzak, onder zijn arm geklemd, verdween hij in het donker.

Later in diezelfde nacht brachten we zonder problemen een zwervende hond onder in het plaatselijk dierenasiel dat wel in het weekend het een en ander kon regelen.

Jo Kaiser

Oud-collega Jo Kaiser (81 jaar) begon in 1964 aan de Politie school Doenrade met zijn opleiding voor de toenmalige gemeentepolitie van Heerlen. Zijn jarenlange werk bij de geüniformeerde dienst inspireerde hem tot het schrijven van korte verhalen uit zijn politiepraktijk in het Heerlense. Vanuit de politiepraktijk werd Jo Kaiser docent aan de Politie school te Heerlen, waar hij tot zijn pensionering werkzaam bleef.

Zoals hij zelf zegt zijn takt, humor en mensenkennis de beste wapens van een politieagent, naast

uiteraard het juist omgaan met pistool en wapenstok.

Van zijn hand verscheen in 1981 het boek "De brigadier rapporteert". Een bloemlezing uit de cursiefjes die Jo Kaiser vanaf 1978 wekelijks schreef in de zaterdag bijlage van Dagblad de Limburger.

In 1991 kwam zijn vervolgbok "Uit de wereld van een politieagent".

Léon D.

Het landelijk Bestuur heeft een nieuwe manier ontwikkeld om aanstaande leden het gemakkelijker te maken, lid te worden van onze geweldige internationale politievereniging. Zij hebben de keus gemaakt om dit digitaal te doen via onze website, of door te klikken op de QR code, zoals afgebeeld op de poster. Daarnaast denken wij dat sommige aspirant leden niet zo digitaal zijn en graag het vertrouwde inschrijfformulier willen gebruiken. Daarom beide mogelijkheden hierbij.

IPA NEDERLAND

International Police Association

Meld je aan
bij de grootste
politievereniging
ter wereld!

HOE KAN IK MIJ AANMELDEN ALS LID VAN DE IPA:

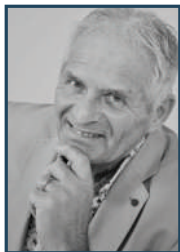
Maak gebruik van de QR code op de poster,
Of:

- Ga naar de website www.ipa-nederland.nl
- Klik op het kopje "lid worden"
- Ga naar aanmelden.
- Lees de voorwaarden en klik op aanmelden
- Begin met het invullen van het formulier bij "Mijn gegevens".
- Klik onderaan op aanmelden.

Opleidingen, trainingen en
uitwisselingen met collega's
van over de hele wereld!

www.ipa-nederland.nl

FRANS IN MEMORIAM

MIJN GEDACHTES ROLLEN

Soms heb ik het gevoel dat er heel wat is veranderd in Nederland. Wij gingen allemaal voor een multiculturele samenleving, waarbij onze oude eigen waarden, van een groot deel van ons land van oorsprong op Calvinistische basis, werd verrijkt met andere leefgewoontes en een andere kijk op het leven. Buitenlanders die we hard nodig hadden om onze samenleving mee op te bouwen. Arbeiders die samen met ons de naoorlogse klus van wederopbouw zouden klaren.

Maar plotseling ontdek je dat de smeltkroes een fictie is. De "oorspronkelijke" Nederlanders zien de anderen als indringer en profiteur. Vaak ontlenen ze deze gedachtegang aan negatieve voorbeelden die schreeuwen om aandacht en hierbij de zwijgende of fluisterende grote groep welwillenden mond dood maken en hun geluid verstikken. Soms merken we ook dat de andere in ons land levende culturen, eigenlijk nog met twee voeten in hun afkomst staan. Het zoeken naar de oorspronkelijke identiteit is natuurlijk niet uniek. Als je bv. in Amerika, Canada of Australië komt, zie je dat de daar levende van oorsprong zijnde Nederlanders, zich nog steeds hechten aan oorspronkelijke leefgewoontes. Vaak treffen zij elkaar om zo hun oorspronkelijke identiteit weer een opperpeper te geven.

Nederlanders zijn van oorsprong wars van elke vorm van autoriteit. Gevleugelde uitspraken zijn hiervoor karakteristiek. "Doe maar gewoon, dan ..... " en "als je met je kop boven het maaiveld uitkomt, ..." enz.

Gezagsdragers krijgen het vaak voor hun kiezen. Ze fungeren vaak als de kop van jut. Blijkbaar zoeken we nog steeds naar een uitlaatklep om aanwezige frustratie, pijn en ander ongenoegen de vrije hand te geven. Helaas blijken tegenwoordig ook hulpverleners gezagsdragers te zijn die als

frustratieobject worden behandeld. Wij hebben onze samenleving zo ingericht dat, als we in de problemen komen, er hulpverleners zijn die alles in het werk stellen om je te helpen. Dat er dan nog mensen zijn die elkaar het recht ontzeggen om bij problemen deze hulp te krijgen?

Respect, fatsoen en begrip zijn ook van onze gevleugelde woorden. Waarschijnlijk moeten deze weer opnieuw in ons woordenboek worden opgenomen. De oorspronkelijke betekenis is door de jaren heen langzaam uitgegumd.

Gelukkig is IPA een vriendenclub die kan bogen op een jarenlange traditie van respect, vertrouwen en begrip voor ieders situatie. "Vreemde culturen" lopen naadloos over in de Nederlandse. Bestuurders, lees autoriteiten in de vereniging, zijn je vrienden die je met begrip en respect behandelt. Het zijn per slot van rekening vrijwilligers, die hun (vaak spaarzame) vrije tijd invullen voor hun vrienden in de vereniging.

Wij zullen alles in het werk moeten stellen om de genoemde exemplarische negatieve voorbeelden van onze samenleving, buiten onze vrienden-groep te houden. Misschien doen we hiermee aan eilandenpolitiek. Maar waarden in het leven verdienen het om gekoesterd te worden. Ze geven rust en de vrijheid die als oase kan dienen in onze hectische maatschappij.

Straks gaan we met vakantie. Vaak vertrekken wij naar andere landen. Daar worden we met open armen ontvangen. Dat is niet alleen omdat we geld zullen achterlaten. Nee, wij zijn gasten die een vreemde cultuur bezoeken. Niet om die te veranderen, maar om ervan te genieten en zo onze eigen ervaringswereld te verrijken.

Ik wens ons veel plezier.

FMF